

Leontine Margriet Tondeleir

Geboren op 13-05-1912 te Wetteren

Overleden op 19-11-2004 te Berlare

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Liefdevol aandenken aan

MEVROUW

Leontina Margriet TONDELEIR

Weduwe van de heer
Frans Robert VERGEYLEN

Geboren te Wetteren op 13 mei 1912 en
overleden in rusthuis "Kruyenberg" te Berlare
op 19 november 2004.

Lid van V.F.S.G.

*De namis wordt opgedragen op zaterdag
27 november 2004 om 19 uur in de parochiekerk
Sint-Martinus te Berlare.*

Wanneer hoogbejaarden ons verlaten is dat voor hun medemens vaak iets vanzelfsprekend. Niet alleen bereikte Margriet de gezegende leeftijd van 92 jaar, maar veelal verdwijnen hoogbejaarden in hun laatste levensfase vaak uit het actieve gezichtsveld. De nabestaanden van de overledene kijken hier anders tegenaan. Voor hen komen nu de vele mooie herinneringen opnieuw in hun geheugen, de persoon komt als het ware *"terug tot leven"*. Margriet is hier zeker geen uitzondering op.

Begr. Vaerman-Sale, Berlare - Hofstade - Tel. 052/42.30.14

Ze kende veel gelukkige dagen maar ook minder fraaie. Een groot deel van haar leven stond reeds vanaf haar prille jeugd in het teken van naarstig werken als gewone arbeidster. Later, aan de zijde van haar echtgenoot Robert kwam daar geen noemenswaardige verandering in, *"men moest vooruitkomen in het leven"*. Een dochter Marie-José maakte hun geluk alleen maar completer. Dat geluk stond decennialang aan de zijde van Margriet en haar gezin, zeker na de komst van een kleinzoon leefde de familie intens samen in de Berlaarse Molenvenne. Tot het noodlot van de ziekte op een paar jaren tijd zowel de dochter als de echtgenoot wegrukte. Haar persoonlijkheid was voor de andere gezinsleden een steun in deze zeer moeilijke dagen, maanden zelfs jaren. Ze nam hen op sleeptouw en bleef niet bij de pakken zitten, *"men moest vooruit in het leven"*.

De overblijvers vonden elkaar nog intenser dan voorheen. Zelf kende Margriet ook haar gezondheidsprikelen maar alles bij elkaar namen deze nooit de bovenhand. Ze moest en zou er immers staan voor haar dierbaren. Enkel de biologische ouderdom kon ze niet terugdringen. Om haar levenskwaliteit zo hoog mogelijk te houden, was een plaatsing in home Kruyenberg onvermijdelijk geworden. Na een aantal mooie jaren van onbezorgd verblijf is ze er nog eerder vrij plots heengegaan, in een stille eenvoud gewoon tijdens haar middagdutje. Wij de nabestaanden zullen haar steeds blijven herinneren als een trouwe echtgenote, een goede moeder en een fantastische grootmoeder.

Bedankt voor wat je allemaal voor ons hebt gedaan.

De families TONDELEIR, VERGEYLEN VAN HECKE
en NELIS danken u voor de blijken van
deelneming in rouw en gebed.

